

תאליף: מלאك فروجة
 رسوم: شارلوت شاما
 הוצאה
 الفئة العمرية: البستان

פוללי

נشاط مع الأهل

- نتتبع مع الطفل تعابير الغضب عند أفراد عائلة الأخطبوط الصغير. هل تشبه تعابير الغضب عند أحد من أفراد عائلتنا؟
- أمام المرأة نلعب مع طفلنا لعبة "أجسام غاضبية". نمثل تعابير مختلفة عن الغضب. ماذا نشعر في أجسادنا؟
- في عائلة الأخطبوط أم وأب وطفل وأخت وجدّ وجدّة. نفكر معاً لماذا هم غاضبون؟ هل هناك أفراد آخرون يمكن أن نضيفهم إلى العائلة، ونفكر في سبب غضبهم؟ هذه فرصة للإصغاء إلى الطفل حول ما يغضبه عادة، وللتعبير له عن أمور تثير غضبنا نحن الكبار.
- يتعامل كل فرد من أفراد العائلة مع غضبه بطريقة مختلفة، فمنهم من يصرخ، يكسر، يضرب، ينعزل أو يقوم بنشاط جسدي ينقّس فيه عن مشاعره. نتحدث مع الطفل حول موقف يثير غضبه عادة (مثلاً أن يأخذ أخوه أو أخته الصغيرة ألعابه). نمثل رد فعله الغاضب، ونتحدث حوله. نفكر في طرق للسيطرة على الغضب (كأن نأخذ نفساً عميقاً عدّة مرّات، أو نعدّ للعشرة، أو نخرج إلى الحديقة لنقفز أو نركض).
- نتخيّل أغراضاً من حولنا، أو عناصر من الطبيعة تشبهنا حين نغضب (إبريق الماء الكهربائي مثلاً، أو البركان..)
- ما رأيكم بألبوم صور عائليّ يحمل عنوان "أين نذهب حين نغضب في عائلتنا؟" يمكننا أيضاً أن نشارك الطفل رسم أفراد العائلة وهم غاضبون!
- الغضب يقابله الفرح! ما الذي يفرحنا؟ وكيف يعبر كل واحد من أفراد عائلتنا عن الفرح؟
- نعبّر عادة عن غضبنا بالصوت العالي، بينما اختارت الرسّامة أن ترسم عائلة غاضبة من أخطبوط البحر الصّامت! لماذا؟ تعالوا نخمّن مع الطفل...

אִפְקָר לַדְּמִיג הַכְּתָב בַּיּוֹם הַזֶּה

- בַּעַד הַקְּרִיָּאָה הַאֲוֵלָי לַכְּתָב, יִמְכַּן אֲנִי תַּחֲדָתִי מֵעַל הַאֲפָלָה חֹל כָּל שְׁחִישֵׁה בַּיּוֹם הַזֶּה: כִּיפ עִבֵּר עַן גִּזְבִּיהָ, וּמָה הִי אֲסִיב גִּזְבִּיהָ בְּרֵאֵי הַאֲפָלָה? יִמְכַּן אִישׁ אֲפָלָה מֵעַל הַאֲפָלָה בַּיּוֹם הַזֶּה מִגְּמִיעַת סְגִירָה חֹל הַשְּׁחִישֵׁה הַיּוֹם יִשְׁעַר כָּל יֶלֶד אֲתָה תִּשְׁבְּהָ בַּיּוֹם הַזֶּה עַן גִּזְבִּיהָ.
- יִנְתֵּהי הַכְּתָב בְּגִמְלָה: מָהָה עֵנְךָ יָא סְדִיק, וּמָהָה עֵנְךָ יָא סְדִיקָה? תַּחֲדָתִי מֵעַל הַאֲפָלָה חֹל טָרַק תַּעֲבִירֵהֶם עַן גִּזְבִּיהֶם בַּיּוֹם הַזֶּה וּבַיּוֹם הַזֶּה.
- מָהָה יִגִּזְבֵּנָה בַּיּוֹם הַזֶּה, וּמָהָה יִגִּזְבֵּנָה בַּיּוֹם הַזֶּה? בָּדִירִי אֵלַי מַחֲדָתָה תִּשָּׁרְכִין אֲנִי בָּהּ אִישׁ אֲמֹרָה תִּגִּזְבֵּי בַּיּוֹם הַזֶּה. מִן הַמְּהֵם אֵעֲטָה שְׁרִיעִיָּה לְכָל הַאֲסִיב הַיּוֹם הַזֶּה יִזְכְּרָהּ הַאֲפָלָה. קָד יִרְגַּב הַאֲפָלָה בְּרִסְמֵם מִוָּאֲפֵם תִּגִּזְבֵּיהֶם, וּתְגַמִּיעֶהָ בַּיּוֹם הַזֶּה אֲוֹ לֹחַ וְאַחַד עֵנְוָן “אֵינְךָ נִזְבֵּה חֵינְךָ נִגִּזְבֵּה?” אֲוֹ “מָהָה נַעֲלֵם חֵינְךָ נִגִּזְבֵּה?” שְׁגִיעִי מִן יִרְגַּב מִן הַאֲפָלָה הַחֲדִישׁ עַן רִסְמֵתָה.
- אִדָּהּ, מָהָה נַעֲלֵם לְנִחְפֵּף מִן שְׁעֹרְנָה בַּגִּזְבֵּה בַּיּוֹם הַזֶּה? יִמְכַּן אֲנִי תַּחֲדָתִי מֵעַל הַאֲפָלָה חֹל הַמִּוָּאֲפֵם הַשְּׁאֲנָעָה הַיּוֹם תַּיִתֵּר הַגִּזְבֵּה וּמִן תֵּם הַשְּׁגָרִים בֵּינֵם הַאֲפָלָה (חֹל הַאֲלֵעָב מִתְּלָה). תַּחֲוֹרִי מַעֲמֵם חֹל רֵאִיהֶם בַּיּוֹם הַזֶּה מִן הַמִּוָּאֲפֵם לְתַחְפִּיף חֲדָה הַגִּזְבֵּה (מִתְּלָה הַאֲנְתְּזָר בַּדֹּר, הַבְּחֵת עַן לַעֲבָה בְּדִילָה, הַטְּלָב בָּדֵב מִן הַסְּדִיק/ה). קָד יִקְוֹדֵךְ זֶה אֵלַי תִּאֲלִיף “מִיִּתָּק עֵמֶל” יִשָּׁרְכֵם הַאֲפָלָה בְּסִיגָתָה, וְיִסָּעֲדֵם בַּיּוֹם הַזֶּה תַּחֲסִין טָרַק הַתְּוָאֲסֵל בֵּינֵהֶם.
- לְכֵן הַגִּזְבֵּה שְׁעֹרָה טְבִיעִי, וְיִדֵּל עָלַי אֲנִי כִּישֵׁר נִהְתֵּם בַּלְּגִירִי וּבַלְּאֲמֹרִי הַיּוֹם הַזֶּה תַּחֲסֵל לָנָה וּחֹלְנָה. כִּיפ נִסְיֵטֵר עָלַי רָדָה פַּעֲלָנָה הַגִּזְבֵּה חֲתִי לֹא יִוָּדֵינָה וְיִוָּדֵי גִירָנָה? נִסְתְּכֵשׁ מֵעַל הַאֲפָלָה טָרַקָה מִחְלָפָה תִּסָּעֲדֵם בַּיּוֹם הַזֶּה הַתְּנִפִּיס עַן גִּזְבִּיהֶם וְהַסְּיֵטֵרָה עָלֵה, מִתְּלָה אֲנִי יַעֲבִרוּ עַן שְׁעֹרֵהֶם הַזֶּה בַּלְּכָלָם: אֲנִי גִזְבָּנָה לָנָה... יִמְכַּן אֲנִי תִּשְׁרָכִי הַאֲפָלָה בַּיּוֹם הַזֶּה תַּמְתִּיל מִוָּאֲפֵם מִן חַיָּה הַיּוֹם הַזֶּה לִּיכְתִּסְבוּ מְהָרָה הַתַּעֲבִירִי כְּלָמָה עַן גִּזְבִּיהֶם.
- אִסְתְּכִשְׁפִי מֵעַל הַאֲפָלָה טָרַקָה אֲחֵרָה תִּסָּעֲדֵם בַּיּוֹם הַזֶּה תַּפְרִיג גִּזְבִּיהֶם וְהַתְּחִפִּיף מִנֵּה, מִתְּלָה הַקְּיָאָם בְּנִשְׁאֵט גִּסְמָנִי כַּלְקִפְזֵם אֲוֹ הַגִּירִי אֲוֹ רִמֵי הַכֹּרֶה, אֲוֹ הַרְּסֵם וְאִסְתְּכִדָּם הַמַּעְגֹּנָה. הֵנָּה הַעֲדִיד מִן הַתְּמָרִין הַחֲסֵסָה בַּתְּנִפִּיס הַיּוֹם הַזֶּה תַּחְפֵּף מִן חֲדָה הַגִּזְבֵּה מִתְּלָה הַתְּנִפִּיס הַעֲמִיק לַעֲדָה מְרָת.
- אִחְתָּרַת הַרְּסָמָה אֲנִי תַּעֲרֹץ הַשְּׁעֹרִים בַּגִּזְבֵּה עִבֵּר שְׁחִישֵׁה מֵאִישֵׁה לֹא תַּסְדֵּר שֹׁתָה! מִן הַמְּתִיר לַלְּהַתְּמָם אֲנִי תַּסְאֵלִי הַאֲפָלָה רֵאִיהֶם בַּיּוֹם הַזֶּה אֲסִיב אִחְתִּיר הַרְּסָמָה לְאֲחֻטְבוּט.